

слѣги те ти, злато то ти сребро то ти, драгоценните ти каменїе, сичко що имашъ оставашиъ го тѣка на землата, а ты отхождашиъ голъ. Отвори гробове те (писѣва пакъ таа книга) и виждь хѣбзвына та на челоуѣка, цвѣтза на младость та, украшенїе то на тѣло то, виждь и познай, ако можешъ кой е былъ богатъ, и кой е былъ сиромашъ, кой е былъ Господаръ и кой слѣга, кой е былъ царь и кой воинъ, виждь увѣнчанны те главы и рѣцѣ, що са держили скиптры и облеченны те къ порфира тѣлеса, виждь и оныя тѣлеса що са носили ничтожны и многоскъсаны дрехи, сички те се едно, сирѣчь: гнилость, смрадъ, прахъ, пепелъ, персть и земля. Таа книга, братїе мои, изображава намъ мїрска та сѣта: защо сичко то на томъ свѣтъ е лажовно, сичко то е тревъ, сѣнь, дымъ и сьнъ. А животна та книга представлава единъ театръ, гдѣ то гледашиъ сына Божїа приходяща на томъ свѣтъ, и выкающа челоуѣка да челоуѣцы те животъ имѣтъ и лишше имѣтъ: Гледашиъ Бога, за челоуѣческа любовь прїема челоуѣческо естество, гледашиъ животодавца страда при Понтїйстѣмъ Пилатѣ, хѣлатъ и злословлатъ го беззаконни те, бїатъ го сосъ трость по главата, и плюатъ на него, сосъ крестъ го натиъварѣватъ, и на крестъ междѣ два разбойника го распѣватъ, сосъ оцетъ и желчь го напоиватъ, умира и погребѣватъ го, вокреснува и на небеса се возноса, отъ небото проважда во огненныхъ языцѣхъ утѣшителнаго дѣха и вселенная просвѣщава и това описѣва втората книга.